

„Пѣй на воля, пѣй, подскачай,
Пѣй, пѣвецо, колко щѣшъ,
Менъ е драго да те слушамъ —
Ще ти дамъ азъ да ядешъ“.

„За храна ти не грижи се,
Идвай всѣкога при менъ,
Дума давамъ, че за тебе
Ще се грижа всѣки день . . .“

Люб. Бобевски.

Горска магесница.

(Народна приказка.)

еднажъ Колю и Пеша отишле
въ гората и изгубили пѣтя си.
Дълго врѣме се скитали изъ го-
рата, ала не можле да познаятъ
гдѣ се намиратъ. Започнали да
викатъ за помощъ, но никой се
не обаждалъ.

Въ тази гора живѣла стара врачка, която
много мразила малкитѣ дѣца. Ако нѣкога ѝ пад-
нѣло въ рѣцѣтъ нѣкое дѣте, тя или го изядала
живо, или пѣкъ затваряла въ тъмния зимникъ
на колибата си.

Щомъ навлѣзли въ срѣдата на гората, ето